

liebt i det kjøbenhavnske Monopol paa Susterbøesens Omraade, medens jeg mener, at det er Forhold, der ere saa nøie knyttede til selve Systemets Gjennemførelse, at jeg og mine Medforslagsstillere mene, at vi maa have det til Overveielse og Vedtagelse her i Rigsdagen først. Hvad sker nemlig, naar man vedtager vort Ændringsforslag Nr. 7, som jeg haaber bliver afstemt først, da de andre Forslag under Nr. 6, 8 og 11 ere afhængige deraf? Der sker derigjennem et Paabud til Ministeriet om at foretage omhyggelige Overveielser vedkommende de gjældende Regler for vort Susterbøesen nu og en omhyggelig Overveielse af, hvorledes det for det praktiske Liv hensigtsmæssig kan indrette Maalene osv. samt hvilken Betaling der kunde sættes, naar Staten ikke skulde tabe derved, eller en Overveielse af, hvad den vilde tabe, hvis man gav Redskaberne halvt eller helt frit ved den første Indførelse af en Maal og Vægt. Vi ønske, at man paabød Ministeriet en omhyggelig Overveielse deraf, og at det saa fremlagde et Forslag for den næste Rigsdag angaaende denne Sag. Loven er vedtagen, Systemet anerkjendt, tilbage stod kun de forberedende vigtige Skridt, som skulde have Rigsdagens Sanktion. Samtidig vilde vi da ogsaa kunne have et Indseende med, at i en saadan forberedende Lov den forlangte Forbedring i Regneundervisningen i Skolen blev gennemført. Saaledes havde Rigsdagen ikke overrumplet Almuebefolkningen med Hensyn til dette System, eller ganske overgivet den, som Flertallets Ordfører foreslaar, til Ministeriets Bestemmelser med Hensyn til Susterbøesen, Betaling, Form osv. Det vil jo ikke forsinke Sagens Fremme; der er jo 3 Aar endda, der efter vor og Flertallets Mening maa gaa hen inden den delvise Gjennemførelse, og i de 3 Aar maa man kunne blive færdig med det mindre Væsentlige, naar man i Aar blev enig om det Væsentlige, nemlig selve Systemet. Jeg tror derfor, at denne Forsigtighedsregel er nødvendig. Der kan tænkes een Indvending — det kan jeg forstaa — nemlig den, at den Lov, som her vedtages, bliver saa ilde modtagen af Befolkningen, at der reiser sig en saa stærk Uvillie imod den, at det afprøves sig i det Folkething eller i den Rigsdag, som endelig skal behandle denne Lov. Jeg siger: Det kunde tænkes; jeg tror nu ikke, det vil blive Tilfældet. Tværtimod tror jeg netop, at vore Ændringsforslag ville afværge en saadan Misforstaaelse, fordi de netop gaa ud paa at gaa befindig til Værks med Forberedelserne samtidig med, at vi have anerkjendt

Systemet, saaledes, at det bør gennemføres delvis i 3 Aar, og iøvrigt i 6 Aar. Jeg horkter fra Forslaget under Nr. 13. Men nu siger jeg: Sæt, at det for mig ikke sandsynlige Tilfælde skulde indtræffe, at der virkelig hos den store almindelige Befolkning i Landet, som den for Tiden er stndet, reiser sig en bestemt Uvillie imod denne Lov, en Bevægelse saa stærk, at den maa give sig tilkjende gennem Forhandlinger f. Ex. ad Aare om disse Bibeftemmelser, da mener jeg, at Rigsdagen ganske vist maa have Ret til ifølge vort Ændringsforslag under Nr. 7 foreløbig at udsætte Sagens Gjennemførelse. Men de, der tænke og sige, at dette muligt kunde blive Tilfældet, maa i Virkeligheden snarest gaa ind paa vort Forslag. Thi hvor varm en Ven jeg end er af Meterstykkets Gjennemførelse, vil jeg dog ikke være med til at overrumple Befolkningen ved at vedtage et saadant System udenvidere i samme Samling, det foreslaages, og umiddelbart foran et Valg. Skal det altsaa tænkes, at der vil komme en saadan Uvillie, hvad jeg ikke tror vil ske, hvis vi følge den Vej, Mindretallet foreslaar, tværtimod tror jeg, det da vilde lykkes os fuldstændig at overvinde den — da synes det mig, at man har handlet noget ilde og ubetænkt ved udenvidere at vedtage Lovforslaget og lægge alt Øvrigt over i Ministeriets Hænder. Derfor vil jeg tro, at Mindretallet under Nr. 6 har handlet befindigere lige overfor alle Dele af Befolkningen med Hensyn til Gjennemførelsen af Lovforslaget med Tilslutning fra alle Klassers Side og med fornøden Forberedelse, end det høitærede Flertal, der modsætter sig dette Forslag, har gjort. Saaledes anbefaler jeg vort Forslag under Nr. 7 til Vedtagelse af alle dem, der virkelig ville Systemet, men ikke ville overrumple Befolkningen, og som kræve en omhyggelig Forberedelse af det. Vor Hensigt er kun en omhyggelig Forberedelse og ikke iøvrigt at forandre Tidsfristerne for Lovens virkelige Ikrafttræden. Dersom det forkastes, vil jeg bede den høitærede Formand om at anse Nr. 6, Nr. 8 og Nr. 11 som horkfaldne, da de angaa dette Princip. Maa ske jeg maatte tilføie, at, dersom det vedtages, skjøner jeg ikke rettere, end at det er logisk nødvendigt, at ogsaa Nr. 8 betragtes som vedtaget; de andre Forslag staa formentlig uafhængige heraf. Med Hensyn til de to Ændringsforslag under Nr. 12 og Nr. 13 forstaaer jeg ogsaa Afstemningen saaledes, at Nr. 12 vil komme under Afstemning i det Numer, hvor det er sat, saaledes at Spørgsmaalet først bliver, om sidste Stykke af § 7 skal forandres, saaledes som Nr. 12 angiver, og der-